

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਮਹਿੰਦਰ ਪਾਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼, - ਜਵਾਬਦੇਹ

2006 ਦਾ CWP ਨੰ. 14629

17 ਮਾਰਚ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ. 226—ਫੌਜ ਨਿਯਮ, 1954 —
RI,13(3)III(iv)—ਫੌਜ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮ, 1961 — Reg. 173- ਏ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ
ਦੌਰਾਨ ਸੱਟ ਲੱਗੀ—ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਬੇਨਤੀ—20% 'ਤੇ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ
ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਘੱਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ—ਅਪਾਹਜਤਾ
ਪੈਨਸ਼ਨ—ਅਣਕਾਰ—ਇਸ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ— ਰੈਗੂ. 173-ਏ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ
ਇੱਕ ਨਿਮਨ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਜਾਂ ਆਸਰਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ
ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਘੱਟ
ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ 'ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ
ਹੱਕਦਾਰ- ਕੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਮੰਗਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪਾਹਜਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ
ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪਾਹਜਤਾ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ
ਅਤੇ ਵਧਦੀ ਹੈ - ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ - ਅਪਾਹਜਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ
ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ
ਦੇਣ ਲਈ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਰੀਲੀਜ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਨੇ 19 ਫਰਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ
ਅਪਾਹਜਤਾ ਦਾ 20% ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲੱਗੀ ਸੱਟ ਦੇ
ਕਾਰਨ ਹੇਠਲੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਅਨੁਸਾਰ
ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 173 ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ II ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੂੰ 'ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ'
ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ
ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਸਰਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਥਾਪਨਾ
ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ
ਗਿਆ ਇਹ ਆਧਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 173-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਹੇਠਲੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ
ਆਸਰਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਸਮਝਿਆ
ਜਾਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ 11)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਮਨੋਹਰ ਡਡਵਾਲ, ਸੀ .

ਨਵੀਨ ਚੋਪੜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਮਹਿੰਦਰ ਪਾਲ, ਜੇ.

(1) ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 16 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਮੀ ਰੂਲਜ਼, 1954 ਦੇ ਨਿਯਮ 13(3)III(iv) ਦੇ ਤਹਿਤ 31 ਮਈ, 2005 ਨੂੰ ਇਸ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਨਿਯਮਾਂ' ਵਜੋਂ, ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ। 16 ਮਾਰਚ, 1999 ਨੂੰ ਇੰਟਰ ਕੋਏ ਫੁੱਟਬਾਲ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਂਟੀਰੀਅਰ ਕਰੂਸੀਏਟ ਲਿਗਾਮੈਂਟ ਟੀਅਰ (ਐਲਟੀ) ਗੋਡੇ-ਵੀ-67, ਜ਼ੈੱਡ-090 ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ, 1999 ਤੋਂ ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ ਮਿਲਟਰੀ ਹਸਪਤਾਲ, ਮੇਰਠ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 23, 1999, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਘੱਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਟਰੀ ਹਸਪਤਾਲ (ਟਾਂਗਰਾ ਵੈਲੀ), ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 09 ਫਰਵਰੀ 2005 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 12 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 2005, —ਵਿਡੀਓ ਡਿਸਚਾਰਜ ਸਲਿੱਪ (ਅਨੇਕਚਰ P-1)। ਡਿਸਚਾਰਜ ਸਲਿੱਪ (ਅਨੇਕਚਰ P-1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ "ਘੱਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ"। ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਪੰਗਤਾ ਦਾ 40% ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਏ 2 ਪਰਮਾਨੈਂਟ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ 31 ਮਈ, 2005 ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸਾਢੇ 16 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਸੇਵਾ ਤੱਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ।

(4) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ , 2 ਮਈ, 1994 ਦੀ ਆਪਣੀ ਦਰਖਾਸਤ ਰਾਹੀਂ , ਆਪਣੀਆਂ ਘਰੇਲੂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਬੀ.ਈ.ਜੀ., ਰੁੜਕੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 13(3)III(iv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , — 30 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਪੱਤਰ (ਅਨੇਕਚਰ R I) ਰਾਹੀਂ। ਰੀਲੀਜ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਨੂੰ 19 ਫਰਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ

ਮੈਡੀਕਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ 20% ਅਪੰਗਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੈਲਟਰਡ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(5) ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਮਨੋਹਰ ਡਡਵਾਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਵੀਨ ਚੋਪੜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(6) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਅਪਾਹਜਤਾ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪਾਹਜਤਾ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਵਧ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 20% ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਸੇਵਾ ਤੱਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(7) ਆਰਮੀ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1961 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 173-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼'), ਉਹ ਫੌਜੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਲਪਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 12 ਫਰਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਮਿਲਟਰੀ ਹਸਪਤਾਲ (ਟਾਂਗਰਾ ਵੈਲੀ), ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉਸਦੀ ਡਿਸਚਾਰਜ ਸਲਿੱਪ (ਅਨੇਕਚਰ) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

P-1) ਕਿ ਉਹ "ਘੱਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਸੀ"।

(8) ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 173-ਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"173-ਏ. ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ('ਬੀ' ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰ/ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੀਵੀਂ ਡਾਕਟਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਵਿਕਲਪਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ II ਵਿੱਚ

ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨੋਟ .—ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਘੱਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

(9) ਅੰਤਿਕਾ II ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2, ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 173-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ:- "1.xx xx xx

ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਰੀਲੀਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਸੀਓ/ਓਆਰਜ਼, ਐਨਸੀਐਸ(ਈ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਏ' ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘੱਟ ਡਾਕਟਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਵੇਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੀ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

2. ਅਪਾਹਜਤਾ ਜਾਂ ਮੌਤ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇ ਕਿ-

(a) ਅਪਾਹਜਤਾ ਜ਼ਖਮ, ਸੱਟ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜੋ-

(i) ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ;

(ii) ਮਿਲਟਰੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ;

(b) ਮੌਤ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਜਲਦੀ ਹੋਈ-

(i) ਇੱਕ ਜ਼ਖਮ, ਸੱਟ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰੀ ਜੋ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ; ਜਾਂ

(ii) ਕਿਸੇ ਜ਼ਖਮ, ਸੱਟ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਵਧਣਾ ਜੋ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(10) ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 173 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

“ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ:

173. ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੱਤ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜਤਾ ਤੱਤ ਵਾਲੀ ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਲੜਾਈ ਦੇ

ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਵਧਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ
ਜਾਂ ਉੱਪਰ

ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਾਂ ਵਧਦੀ ਹੈ,
ਅੰਤਿਕਾ-ਆਈਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(11) ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 173 ਅਤੇ ਅੰਤਿਕਾ II ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ
ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ' ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ।
ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕੀ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ
ਸਮੇਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਜੇਕਰ
ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 'ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾ ਦਾਖਲ ਮਾਮਲਾ ਹੈ

ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 16 ਮਾਰਚ, 1999 ਨੂੰ ਇੰਟਰ ਕੋਏ ਫੁਟਬਾਲ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ
ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਐਂਟੀਰੀਅਰ ਕਰੂਸੀਏਟ ਲਿਗਾਮੈਂਟ ਟੀਅਰ (ਐਲਟੀ) ਗੋਡੇ-ਵੀ-67,
ਜ਼ੈੱਡ-090 ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਿਲਟਰੀ ਹਸਪਤਾਲ, ਮੇਰਠ
ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਘੱਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ
ਸੱਟ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ 09 ਫਰਵਰੀ 2005 ਨੂੰ ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਿਲਟਰੀ ਹਸਪਤਾਲ (ਟਾਂਗਰਾ ਵੈਲੀ)
ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਮਿਲਟਰੀ ਹਸਪਤਾਲ, ਟਾਂਗਰਾ ਵੈਲੀ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ
ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਨੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਸਲਿੱਪ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-1) ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ "ਘੱਟ
ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ SIHIA2P1EI ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਸੀ 19 ਫਰਵਰੀ, 2005
ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਪੰਗਤਾ ਦਾ 20% ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਸੱਟ
ਦੇ ਕਾਰਨ ਘੱਟ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ
ਵਧਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 173 ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ II ਦੇ 2, ਉਸ ਨੂੰ 'ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ' ਮੰਨਿਆ
ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਪੰਗਤਾ
ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਨੇ ਆਸਰਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਅੱਗੇ
ਵਧਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ
ਇਹ ਆਧਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 173-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼
ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਹੇਠਲੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ
ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਆਸਰਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨੂੰ
ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ , ਇਸ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ
ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 20% ਅਪੰਗਤਾ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ
ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿਓ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੀਲੀਜ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਫਰਵਰੀ 2004 ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ
ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੀ-ਸਰਵੇਖਣ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ
ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੰਗਤਾ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹੋਣਗੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ
ਬਕਾਏ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ,

ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਹ 9 ਫੀਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ